

POSTÁS dolgozó

V. EVFOLYAM, 2. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1952 FEBRUAR 12.

ÜDVÖZÖLJÜK ÚJ ÉLÜZEMEINKET

A legutóbbi kiértékelés alapján a postaügyi minisztérium területén az alábbi üzemeink és hivatalaink nyerték el a megtisztelő élüzem címet.

Műszaki üzemeink közül első: a Járműtelep ÜV.

Negyedik negyedévi önköltségi tervüket 106.4 százalékra teljesítették, teljesítményi tervüket pedig 109.3 százalékra. Igen jelentősen túlteljesítették felújítási tervüket 167.5 százalékra. Negyedéves autókilométer előirányzatukat 109.6 százalékra teljesítették. A vállalat dolgozóinak jó munkáját bizonyítja, hogy a gépkocsivezetők az üzemanyagmegtakarítási versenyben 20 százalékos megtakarítást értek el. A gépkocsivezetők több mint 22 ezer liter benzint takarítottak meg, ami az összes gépkocsi 3 napi fogyasztását jelenti.

Második helyezett: A Javitóműhely ÜV.

A vállalat dolgozói az utolsó negyedévben komoly mértékben vették ki részüket a szocialista munkaversenyből és a vállalatvezetés is sokkal nagyobb mértékben biztosította a jó eredmények eléréséhez szükséges feltételeket.

A Javitóműhely ÜV negyedik negyedévi tervét 144 százalékra, az önköltségi tervét 115.3 százalékra teljesítette. Roncsanyagok felhasználásával elérték, hogy a tervénél lényegesen kevesebb anyagot használtak fel.

A selejtet 1.5 százalékról 1.1 százalékra csökkentette le az üzem.

A norma alatt teljesítők százalékát 10 százalékról 2.4 százalékra csökkentették.

Hosszúlejárati versenyben a dolgozók 80 százaléka vett részt.

Forgalmi hivataloknál

Első lett a Főpostafelügyelőhivatal.

Bevételi tervüket már december 11-én teljesítették és az év végéig 5.6 százalékkal túlteljesítették. A Gazda-mozgalom terén roncsanyagból elkészítettek egy távgépíró központ mintapéldányát, amelynél 247.000 forint megtakarítást értek el.

A táviratok belkezelési idejét a 69.6 percről 46 percre csökkentették.

Hosszúlejárati versenyben a dolgozók 90 százaléka áll.

Második helyezett Bp. 114. felügyelőhivatal.

A hivatal az elmúlt év folyamán az élüzem címért folyó versenyben minden negyedévben 3-ik helyezést ért el.

Pártunk II. kongresszusának tiszteletére kezdeményezett munkaversenyben, valamint alkotmányunk tiszteletére indult versenyben az első helyezést érte el.

Teljesítményi tervét 100.5 százalékra, bevételi tervét 115 százalékra teljesítette. A dolgozók 94.4 százaléka vesz részt a hosszúlejárati versenyben.

A vasutasok és postások

a magyar-szovjet barátsági hónap sikeréért

A magyar-szovjet hónap keretében rendezendő szovjet filmhét sikerének biztosítása érdekében jól sikerült ankétot tartott a Vasutas és Postás Szakszervezet a postások kultúrotthonában.

Az értekezleten megjelent Somos Ferenc elvtárs a Népművelési minisztérium Filmfőosztályáról, Kaszás elvtárs a Vasutas Szakszervezet részéről, Széles elvtárs a MOKEP megbízottja és Básta elvtárs a Postás Szakszervezet főtitkára.

Az értekezlet a Népművelési Minisztérium kiküldöttjének ismertető előadásával kezdődött, majd a Vasutas Szakszervezet részéről Kaszás elvtárs, a Postás Szakszervezet részéről Básta elvtárs szolt hozzá.

Az ankét célja az volt, hogy a vasutas és a postás dolgozók összehangolt munkával biztosítsák a filmünnepségek alatt fokozott mértékben kihasználható filmek szállítását.

A megjelentek jó javaslatokkal járultak hozzá annak a célnak a megvalósításához. Például

Gál szaktárs, Bp. Keleti Postáról a hivatal szakvezetése nevében ígéretet tett, hogy a szükséges szolgálati úton felüli buzgalommal fogják kezelni a MOKEP által feladott filmek kérését.

Horváth kezelő szaktárs, ugyancsak a Keleti Postáról, a szovjet film jelentő-

ségére mutatott rá és a Keleti Posta dolgozói nevében ígéretet tett, hogy a Szovjetunió segítségét a legteljesebb mértékben kihasználva is meg kívánják hálálni.

Békési szaktárs, Bp. 72. megemlíti, hogy a múltban is különös gonddal kezelték a filmek kérését, de a jövőben még ennél is nagyobb figyelmet fordítanak rá.

Szalai szaktárs a Bp. 62. MSZT titkára ígéretet tett, hogy az MSZT-tagokból brigádokat szervez, amely a pontos filmszállítást a hivatalon túl is ellenőrzi. A filmek kérésének feladására gyakorlati tanácsot ad a MOKEP jelenlévő képviselőjének, Farkas Magda Bp. 62. versenyre hívja ki a többi hivatalok aktiváit filmlátogatók toborzására.

Birkás elvtárs Bp. 62. javaslatot tesz, hogy hívjunk életre egy vasutas MOKEP komplexbrigádot, amely a felerősülő hiányosságok megszüntetését fogja elősegíteni.

Az elhangzott felszólalásokra a MAV részéről egy jelenlévő, Kovács István ferencvárosi dolgozó adott választ és a pontos, gyors filmszállítás biztosítására hívta versenyre a postás dolgozókat.

A MOKEP-pel kapcsolatban elhangzott felszólalásokra Széles elvtárs is adta meg a választ.

Takács Miklós

Több és jobb munkával készülnek üzemeink és hivatalaink Rákosi elvtárs 60. születésnapjára

Gerő elvtárs a gazdasági vezetők és pártfunkcionáriusok előtt mondott beszédében beszámolt arról, hogy nép-gazdaságunk 1951. évi tervét 103.4 százalékra teljesítette. Ezen belül postai tervünket a múlt év folyamán 101 százalékra teljesítettük.

Ahhoz, hogy felemelt öt éves tervünk második évét túlteljesíthetjük, hozzájárult az, hogy népünkhez, pártunkhoz való szeretetből kiindulva,

postás dolgozóink alkotókészsége mindjobban kifejezésre jutott. Dolgozóink azt a harcos lendületet, amelyet a múlt évben, különösen az év végén a tervet túlteljesítésében mutattak, az 1952-es tervére is áthozták. Ezt bizonyítja az, hogy harcot indítottak a tervnek nemcsak negyedévi, de naponta túlteljesítéséért is. Ezt a lendületet fokozta, hogy dolgozóink Rákosi elvtárs iránt érzett szeretetből

„Kijelentéseimért felelősek érzem magamat, de nem a bíróság, hanem csak a dolgozók előtt”...

Ezt értették meg a dolgozók, a vezetők, hogy az egyéni érdeket meg kell, hogy előzze a közérdek,

ezért segítik egyre jobban a vezetőket, az értelmiségieket a többi dolgozókat.

Ezért segítik a dolgozók a vezetőket, ezért szélesedik a Deák elvtárs által kezdeményezett mozgalom, hogy megszűnjön az olyan jelenségek is, mint a kaposvári hivatalban, ahol három nap alatt öt óra esett ki a termelésből. Ezért emelkedik azoknak a dolgozóknak a száma, akik bekapcsolódtak a Röder-mozgalomba, mint pl. az Alközponti-üzem 23 sztahanovistája, akik vállalták, hogy a mellettük dolgozó segítőtöket önálló szerelővé képezik ki, hogy ezzel is segítsék felemelt öt éves tervünk szakmunkás-szükségletének kielégítését.

Ezért segíti Pálvölgyi szaktárs, a Járműtelep dolgozója Szarvas szaktársat, hogy a nagyobb százalék elérésével még nagyobb eredményt érhesse el az üzem, a vállalat. Ezért vállalta Egyedi Andor szaktárs, a POTI értelmiségi dolgozója, hogy a csoportjában lévő egyetemi hallgatók fejlődésének elősegítése érdekében tanulókört alakít és minden segítséget megad, hogy tanulmányaikat sikeresen folytathassák.

A kollektív munka kialakításának a több, jobb munkára való igyekezőnek ezernyi példáját lehetne még felsorolni, mintegy dokumentálását annak, hogy dolgozóink ténylegesen magukénak érzik az országot és ezzel ismét bebizonyítják Rákosi elvtárs történelmi jelentőségű megállapítását, hogy „Tied az ország, magadnak építed.”

Dolgozóink egyre jobban érzik államunk iránti felelősségüket, ami kitűnik abból is, hogy vállalásaik megtelénél, mint egyik legfontosabb célkitűzés, a takarékosagat állították előtérbe. Hogy az 1951. évi tervüket 101 százalékban tudták teljesíteni és nem voltak komoly lemaradások, az jelentős mértékben a takarékosági mozgalom kiszélesedésének tudható be.

Ezt igyekeznek dolgozóink most még szélesebb alapokra helyezni, ami meglatárik Rác Mihalý és csoportja vállalkásából, amikor vállalták 2500 Ft értékű üzemekivüli kábel építését. Ugyanezt bizonyítja Földvári, Parragh, Ruiz és Varanka elvtársak vállaltásai is, amikor brigádba tömörítve vállalták az elfekvő réz- és ólomhulladékok felkutatását, aminek újbóli felhasználásával mintegy 4-5 km-re való új kábel takarítanak meg.

Ezek a vállalkások, amelyek a dolgozók szeretetéből fakadnak, úgy megnyilvánulnak, mint minőségileg felülmúló minden eddigi vállalkást és éppen ezért azt is magukkal hozzák, hogy az eddigi tervezésben bizonyos változások, túlteljesítések várhatók.

Ezt kell látni a szakszervezeti funkcionáriusoknak, a vezetőknek egyaránt, érezni a felelősséget azért, hogy a dolgozók teljesíthessék vállalt kötelezettségeiket, hogy büszkén és örömmel jelenthessék a postás dolgozók is szeretett Rákosi elvtársnak, hogy nemcsak a vállalkásban, hanem a feladatok végrehajtásában is keményen helytállnak.

Bayer Zoltán

Rákosi elvtárs 60. születésnapja méltó megünneplésére munkavállalásokat tettek.

Ez a verseny szinte robbanásszerűen indult el és rövid idő alatt a postán belül is valóságos tömegmozgalommá lett. Ezt bizonyítják az üzemek, hivatalok vállaltásai, mint pl. Pécs 1. postánál, ahol a dolgozók vállalták többek között 198 Szabad Nép-előfizetés gyűjtését, a Gazda mozgalom és a takarékosagat keretén belül 5200 Ft megtakarítását.

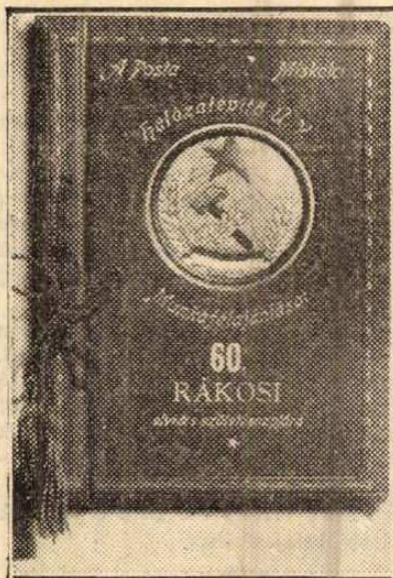
Szép vállaltást tettek a Bp. 72. postahivatal dolgozói is, akik megértve a szocialista építés fontosságát, a dolgozók jobb kiszolgálása érdekében az A-B-mozgalom, a munka minőségének megjavítására tettek vállalkást.

Hasonló vállalkásokat tettek a Bp. 62., Keleti Posta, Tapolca, Miskolc 10, Siófok, Szombathely 1., Debrecen 2. postahivatalok dolgozói is, akik vállaltásukat levélben, csomagban és album formájában, díszes keretben küldték meg Rákosi elvtársnak.

Rákosi elvtárs iránt érzett szeretet csendül ki az ipolytarnői postás dolgozók leveleiből, amikor azt írják, hogy „Felajánlunknak együtt elküldjük harcos jókívánságainkat és igérjük, hogy minden erőnkkel dolgozunk Rákosi elvtárs irányításával a szocializmusért, a békéért.”

Ez nyilvánul meg ugyanott Jakab Antalné szaktársnő, kézbesítő vállalkásában, aki vállalta hírlaptervének öt nappal való előbbrehozását és naponta 12 Szabad Nép eladását.

Műszaki dolgozóink is jelentős mértékben kiveszik részüket

ebből a versenyből, mint pl. a Miskolci HALEP vállalat dolgozói, akik negyedévi tervüket 14 nappal hozták előbbre. Ezt az eredményt jó munkaszervezéssel, munkamódszerátadással, a munkaidő helyes kihasználásával kívánják elérni. — Ennek a vállalkásnak a teljesítését segítik elő a műszaki értelmiség, a vezetők vállaltásai is, mint pl. Kálnai Emil a vezetékesrádió-építés megszervezésével segíti elő, hogy tervén felül Felsőmóra községbe bevezetik a vezetékes rádiót, ami jelentős mértékben járul hozzá a falu dolgozó kulturális felemelkedéséhez, a munkáspárt szövetség elmélyítéséhez.

Ugyancsak komoly vállalkásokat tettek a Járműtelep, ALKÖZ, Javitóműhely, Pécs, Debrecen, BUVIHALEP és a szegedi HALEP vállalatok dolgozói is, ahol a vállalkások elsősorban a tervre, a terv előrehozására, a takarékosagra, a zavaridók csökkentésére és

a munkafegyelem megszilárdítására vonatkoznak.

Ilyen vállalkást tett Simon Sándor szaktárs, aki brigádjával együtt vállalta, hogy a Rakamaz-Balsa közötti vonaljavítási munkákat 40 órával előbb befejezi.

Vagy pl.: Steinhoffer József vonaljavításhoz vállalta, hogy két távirádmunkás szaktársát, Bekla András és Zergényi János szaktársakat kioktatja, úgy, hogy azok önállóan el tudják végezni a távbeszélőállomás szerelési munkálatait.

Kun Villibald munkaérdemrendes sztahanovista vállalta, hogy Jánosik Béla távirádmunkás szaktársát munkamódszerátadással úgy segíti, hogy március 9-re elérje a sztahanovista szintet.

Példamutató vállalkást tett Vadász László ifjúmunkás sztahanovista kábel-szerelő, aki amellett, hogy negyedévi tervét 22 nappal hozza előbbre, az anyagtakarékosagat terén negyedévi ölművelyszükséglet hulladékból fogja fedezni.

A balassagyarmati HALEP kirendeltségének dolgozói 20 százalékos zavaridóscsökkentésre tettek vállalkást. Ezzel kívánnak hozzájárulni a távközlési szolgálat megjavításához.

Mindezek a vállalkások azt bizonyítják, hogy dolgozóink helyeslik pártunk politikáját,

tudatában vannak annak, hogy ezeket az eredményeket, amelyeket eddig elértünk, Rákosi elvtársnak köszönhetjük. Ezt fejezi ki levélben Kéri István csomagkézbesítő, a Keleti Postáról, amikor azt írja, hogy „Mint sztahanovista csomagkézbesítő, pártunk nagy vezérének 60. születésnapját szeretettel és hálám jeleül jobb munkával és munkamódszerátadással kívánom megünnepelni, mert érzem és tudom, hogy Rákosi elvtársnak köszönhetjük, hogy a munkánkat megbecsülik és a jövedelmeinket nemcsak megdicsérik, hanem jutalmazásban, üdülésben is részesíti államunk. Vállalom, hogy szakmai továbbképzésem fokozásával az 1952-es évi első negyedévi tervemet nyolc nappal előbb befejezem és Kaposvári Mihály szaktársamat úgy fogom segíteni, hogy március 31-ig ő is elérje a sztahanovista szintet.”

Ezeknek a lelkes vállalkásoknak teljesítése eredményezheti a posta tervének több nappal való előbbrehozását, ami lényegében a szocializmus építését, a béke fokozottabb védelmét segíti elő.

A Rákosi elvtárs iránt érzett szeretet hozta magával azt is, hogy a dolgozók, értelmiségiek, adminisztratív dolgozók és a vezetők egyre jobban megértik az elvtársi segítségnyújtás, az egymás megbecsülésének, segítségének fontosságát és ezt elsősorban abból merítjük, hogy látják és megértik Rákosi elvtárs önfelelőző munkásságát, azt, hogy a bitófa árnyékában is azt mondta Horthy osztálybírósa előtt: „Bármilyen legyen az egyéni som, az úgy, amelyért harcolok, győzni fog.” Más esetben, amikor felelősségre vonták, azt mondta Rákosi elvtárs:

A veszprémi Hálép vezetőségválasztó taggyűlésének tapasztalatai

A veszprémi Hálép Sz. B.-nél január 29-én tartották meg a vezetőségválasztó taggyűlést. A taggyűlést — amelynek a Politikai Bizottság határozatai szerint az előkészítő munkával együtt azt kellett volna elősegítenie, hogy megszilárduljon és elevenebbé váljon a szakszervezeti munka —, ha jellemezni akarjuk, röviden lánghának, élettelennek és érdektelennek lehet nevezni.

Mik voltak az okai, hogy a veszprémi Hálép vezetőségválasztó taggyűlése nem segítette elő azoknak a céloknak elérését, amelyeket a Politikai Bizottság és a SZOT elnökségének határozata elének tűzött? Mielőtt az okokat vizsgálnánk, tisztában kell lennünk azokkal, hogy a vezetőségválasztások sikere nem magán a választó taggyűlésen, hanem az előkészítő munkán, sőt bizonyos mértékben még azt megelőzően dől el. Ezt látjuk bebizonyítani ebben az esetben is. A veszprémi Hálép dolgozóinak létszáma 107 fő, ezek közül azonban csak 48 tagja szakszervezetünknek.

A 48 tagból is mindössze 33-an jelentek meg a taggyűlésen

Ez a három számadat arra mutat, hogy a régi Sz. B. nem fordított gondot a szervezetség megújítására, sem a választási előkészületek során, sem azt megelőzően. A szervezetség különösen a táviró munkások között tapasztalható, tehát a felvilágosító, nevelő munka a táviró munkások között volt a leggyengébb, sőt csaknem teljesen hiányzott. Így magyarázható meg, hogy a táviró munkások közül igen sokan „minek a szakszervezet” jelszóval be sem akarnak lépni szakszervezeti tagnak.

Ez azt mutatja, hogy az Sz. B. nem foglalkozott a dolgozókkal,

de különösen nem foglalkozott a táviró munkásokkal; pedig itt lenne a legnagyobb szükség a rendszeres felvilágosító munkára és gondoskodásra. Az elhanyagoltság megjárta a munkásszállón is. A dolgozók nem szívesen tartózkodnak itt, szabad idejüket is máshol töltik, mert a tüzelőmenyiség — amit fűtésre kapnak — legnagyobb részt elfogy az esti enniivalójuk elkészítésénél, s magára a szállás fűtésére nem igen marad.

A felvilágosító munka hiányán kívül — éppen ennek következtében — a szakszervezeti napokat és gyűléseket sem tartották meg. Ezt a hiányosságot a titkári elvtárs a hozzá szólásokra adott válaszában az alábbiak indokolták, hogy nem lehetett megtartani a gyűléseket, mert a tag ság nem jelent meg.

Az említett hiányosságokat a tagság is látta és a beszámolóhoz való hozzászólásaiban hangot is adott ennek. Benki Béla szaktárs pl. a következőkben mutatott rá a szakszervezeti munka hibáira: „A szakszervezeti élet elcsúszásának, a tagság passzív magatartásának okát abban látom, hogy hosszú idő óta nem tartották meg rendszeresen a szakszervezeti gyűléseket. A dolgozókkal nem foglalkozott az Sz. B. s így azok nincsenek felvilágosítva. A reszortfelelősöknek csak a tisztaságuk volt meg, de munkát nem végeztek. Nincs kapcsolat a dolgozók és a vezetőség között.” Ebből a hozzászólásból az is kitűnik, hogy a volt titkári csak egyedül dolgozott, a vezetőség tagjai nem segítettek neki.

A reszortfelelősök munkáján kívül hiányzott a bizalmi munkája is

Eredetileg két bizalmi volt, de időközben az egyiket elhelyezték. A táviró munkásoknak nem volt bizalmiuk, aki a felvilágosító, a mozgósító és érdekvédelmi feladatokat ellátta volna. Még a tagsági díjakat is úgy vonták le a szakszervezeti tagoktól a fizetés alkalmával. Így természetesen a választások előkészítésénél is nélkülözni voltak kénytelenek a bizalmi felvilágosító, mozgósító munkáját. Az egész tudatosító munka jóformán abban merült ki, hogy négy nappal a taggyűlés előtt kihirdették, s egy plakátot helyeztek el, hogy taggyűlés lesz.

Sokkal nagyobb hiba azonban az, hogy mindezekből nem tanultak, s a választások alkalmával sem választottak bizalmiakat, hanem

az Sz. B. jelölt ki négy bizalmi.

Szinte önmagától vetődik fel a kérdés, hogy milyen munka várható a jövőben. Komoly hiányosság tapasztalható az érdekvédelemmel kapcsolatos és a szociális gondoskodás területén végzett — illetve nem végzett — munkájukban is. Az elmúlt évben egyetlen dolgozót sem küldött az Sz. B. üdülőre, holott az ország legsebbe helyein épült üdülők éppen a dolgozók részére vannak fenntartva. A választások előkészítő munkáját

nem kapcsolták össze a szakszervezeti munka megújításával, a napi feladatokkal, az 1952. évi terv teljesítésével. Rákosi elvtárs születésnapjára vállalták szervezésével. Ezt legjobban mutatja, hogy még a választás után egy héttel sem tudták, hogy hány dolgozó tett vállalatot, de „úgy sejtik”, hogy még kevesen.

A titkári beszámoló jól volt felépítve, foglalkozott a politikai kérdésekkel, a termelésben elért eredményekkel, megemlítette az Sz. B. munkájának nagyobb részét, azonban nem foglalkozott a munkafegyelm kérdéseivel. Ezen a téren is van pedig javítani való elég. Február hó 1-én pl. az Inotán dolgozó munkacsapat egyszerűen elhagyta a munkahelyét és hazautazott, addig, míg a csoport vezetője hivatalos ügyben Veszprémben, a kirendeltségen járt.

A csoportvezetők nem öröködnék a munkafegyelm megtartásán,

de a kirendeltség vezetője és a régi Sz. B. sem tett ezen a téren úgyszólván semmit.

A szakszervezeti tagság részéről nem nyilvánul meg jó példamutatás a szervezeten dolgozók felé. Erről beszél Pénzes László szaktárs hozzászólásában. „A szakszervezeti tagság rossz példát mutatott a szervezeten dolgozók felé, mert a szakszervezeti

rendezvényeken nem jelent meg. A szakszervezeti napokon a hiányosságokat meg lehet, sőt meg kell tárgyalni” — mondotta.

A hibák ellenére úgy látszik, hogy a veszprémi Hálép-nél a szakszervezeti munka jelentős mértékben megjavult. Az új vezetőség már eddig is tett néhány intézkedést a múlt hibáinak okulva. Így pl. a bizalmi munka megújítása céljából Péceli Kálmán szaktárs elvállalta, hogy rendszeresen foglalkozik a bizalmiakkal. Az elnök szaktárs hamarosan megválasztja a csoportokban a bizalmiakat, így kiküszöböli a szakszervezeti demokráciát ért sérelmet, s megteremtíti az alapját a bizalmi munka jobb végzésére.

Az újonnan megválasztott szakszervezeti bizottságnak azonban tisztában kell lennie azzal, hogy komoly és sok esetben nem könnyű munka vár rájuk, az eddigi hiányosságok kiküszöbölése terén. Tanuljanak a vezetőségválasztó taggyűlésen nyilvánosságra jött hibákból, igyekezzenek a felvetett hiányosságokat kiküszöbölni. Mindezekelőtt pedig foglalkozzanak sokat a táviró munkások nevelésével, oktatásával. Törődjenek a tagság egyéni problémáival és töltsék telhetően segítséget azok megoldásában. Így válik munkájuk jobbá, így fogják teljesíteni azt a feladatot, amelyet pártunk szabott ki részükre.

Sz. S.

A minisztertanács vándorzászlajáért folyó verseny legjobb postai üzeme az Alközponti Ü. V.

A minisztertanács és Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége az 1951. évi terv határidő előtti befejezéséért és túlteljesítéséért indított szocialista munkaverseny eredményét kiértékelte. A közlekedésben és a postánál a munkaverseny harmadik helyezettje a Távbeszélő Alközponti Üzemi Vállalat.

Az Alközponti ÜV dolgozói a teljesítménytervet 22,6 százalékkal teljesítették túl. Önköltségi tervével szemben 15,5 százalékos megtakarítást értek el. A dolgozók 943.200 forint értékű anyagot takarítottak meg.

A vállalat dolgozói 20.000 forint pénzjutalomban és dícsérő elismerésben részesültek.

Képünkön Katona Antal postaügyi miniszter elvtárs kiosztja a jutalmakat.

Sztahanovistáink leveleiből...

A Járműtelep dolgozói már napok óta arról beszélnek mindenütt, hogy mivel készülhetünk legmeltóbban pártunk szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak 60. születésnapjára. Minden egyes dolgozó, így én is tudom, hogy mit köszönhetek pártunknak és Rákosi elvtársnak. Ismerve azt a fáradhatatlan munkát, melyet Rákosi elvtárs a munkásokért érdeklődésben végzett, ismerem az öt éves terv célkitűzését és tudom azt, hogy az öt éves terv az egész dolgozó nép jólétét segíti elő, de tudom azt, hogy az öt éves terv harmadik éve még fokozottabb és nagyobb munkát követel tőlünk.

Ezért vállalom Rákosi elvtárs 60. születésnapja tiszteletére, hogy tervem felül március 9-ig a múlt év elefővő PA 149 rendszámú személygépkocsit, amit ezidáig nem tudunk kijavítani, üzembe helyezni. A gépkocsihoz hiányzó alkatrészeket, a roncsból kitermelt csapágyakat az én elgondolásom szerint alakítottam át. Továbbá vállalom, hogy Szarvas Béla gépkocsiszerelőnek munkamódszerem és tapasztalataim átadom, hogy ezen keresztül a decemberi 113 százalékos teljesítményét március 9-ig 118 százalékra emelhesse.

Ezzel a vállalással járlok hozzá Rákosi elvtárs 60. születésnapjának megünnepléséhez és öt éves tervünk mielőbbi befejezéséhez.

Pálvölgyi László

gépkocsiszerelő sztahanovista.

Posta Központi Járműtelep Üzemi Vállalat.

★

Az egész ország dolgozó népe boldogan teljesít többet, hogy a jobb és selejtmintes munkájával bebizonyítsa Vezérünk iránti szeretetét. Jól tudom, hogy közező születésnapjának 60. évfordulójára a szeretetnek, megbecsülésnek a bizonyítéka, ha nemcsak magam, de munkatársaim is jobb eredményt érnek el a termelésben.

Ezért vállalom, hogy munkám jobb megszervezésével az 1952. évi első negyedévi tervemet 3 nappal előbb befejezem. Ezenkívül vállalom, hogy Kecskés János mozgós szaktársamat úgy segítem, hogy a jelenlegi 76 százalékos átlagteljesítményét a munkamódszerem átvetelével 100 százalék fölé emelje. Ezenkívül vállalom, hogy a sztahanovista iskola 49 hallgatójának a mozgópostai kezelési munkamódszerem átadom, hogy teljesítményük fokozásával magasabb termelékenységet érjenek el.

Kassai József

sztahanovista postaellenőr,

Budapest Keleti postahivatal.

Termelésünk fékje — a laza munkafegyelm

Pártunk többször felhívta figyelmünket a munkafegyelm megszilárdításának fontosságára. A Magyar Dolgozók Pártja központi vezetősége által január 12-én összehívott országos aktív értekezleten Gerő Ernő elvtárs igen részletesen foglalkozott a munkafegyelm hiányosságaival és ugyanitt a vitában felszólalt Rákosi elvtárs is, — aki hozzászólásában kifejtette, hogy műszaki vezetőink és egyéb funkcionáriusok a munkafegyelm hiányát úgy tekintik, „mint egészséges fejlődésünk gyermekbetegségét.”

Kötelességünk, hogy Rákosi és Gerő elvtársak útmutatása nyomán megvizsgáljuk a munkafegyelm helyzetét a postaügyi minisztérium területén is, kiemezzük a hiányosságok okait és minden intézkedést megtegyünk, amelyek alkalmasságát a munkafegyelm megszilárdítására.

Mit jelent a gyakorlatban a munkafegyelm megszilárdítása? Jelenti: a munkaerőhullámzás, az igazolatlan mulasztások megszüntetését, a munka nap jobb kihasználását, az állóórák csökkentését, a selejt lesozítását, a termelés minőségének javítását.

Munkaerőhullámzás

A postai munkafegyelm lazaságának egyik jellemzője a munkaerőhullámzás. Itt különösen a hálózatépítővállalatok és a kábelépítő üzemi vállalatok azok a helyek, ahol a legnagyobb mértékben mutatkozik a munkaerő gyors változása.

A munkaerő hullámzását nagymértékben elősegíti az a körülmény, hogy a vállalatok vezetői a fegyelmelést, az igazolatlanul kimaradó dolgozókat ellen nem mernek eljárni. A Szegedi HALEP ÜV. 1951. októ. 27-i jelentésében a következőket írja: „A munkaerőhiány úgy a kirendeltség vezetőket, mint az építésvetítőket arra kényszeríti, hogy az engedély nélkül távolmaradók is örömmel látják újra munkahelyükön.”

Ez az álláspont helytelen, megalkuvó. Így a vezető nem nevel, fegyelmel, hanem a fegyelmeléstől ösztönöz.

Igazolatlan mulasztás

A másik lazaság az igazolatlanul mulasztott napok magas száma. A tervgazdasági jelentés erre vonatkozó adatai kimutatják, hogy ezen a címen az üzemi vállalatoknál az összes ledolgozott napoknak 1/3, százalékát tette ki. Könnyen kiszámíthatjuk, hogy egy 1200 főt foglalkoztató vállalatnál például ezen a címen átlagosan 3 munkás volt igazolatlanul távol a munkahelyétől.

Súlyos hiba ezen a téren, hogy az igazolatlanul távolmaradókkal szemben nem alkalmazzák a vállalatvezetők az idevonatkozó rendelkezéseket, — hanem csak „gyermekbetegségnek” tekintik.

Vajjon Ignácz Sándor, az ózdi körzeti postahivatal dolgozója megértette-e, hogy mit jelent a munkafegyelm akkor, amikor részegség miatt többször nem látta el a szolgálatát, nem jelen meg a szolgálatban, késve jött, illuminált állapotban nem tudta ellátni a szolgálatát. Ezzel Ignácz Sándor szaktárs a többi postás dolgozó között lazította a munkafegyelmet, — a többiek rovására kimaradt a szolgálat.

latból s így a hivatal tereteljesítését akadályozza.

Helyesen járt el az ózdi postahivatal vezetője, amikor állásától felfüggesztette és javaslatot tett nevezettségének fegyelmi úton való elbocsátására.

A szocialista munkafegyelmét súlyosan megsértették Kiss Gy. József és Perutecz János — gépkocsivezető szaktársak — a Posta járműtelep dolgozói. Neveztek távkábelépítési munkálatokon vettek részt, mint postai gépkocsivezetők. Egy útjuk alkalmával vendéglőbe tértek be Bárány Károly, a Kábelhivatal építésvezetőjével együtt. Itt a vendéglőben nagyobb mennyiségű szeszt fogyasztottak s innen útjukat továbbfolytatva most már Bárány Károly szaktárs nélkül két vendéglőben fogyasztottak szeszes italt. Kiss Gy. József és Perutecz János szaktársak ezen cselekedetükkel vétettek a munkafegyelm és a szocialista tulajdon védelme ellen s mert szolgálat közben szeszesitalt fogyasztottak, a gépkocsit ittas állapotban vezették, miáltal mintegy 60.000 forint értékű állami vagyont súlyos veszélynek tették ki, postaszolgálati gépkocsin idegen, postán kívüli személyi szállítottak és a szolgálati útvonalról letertek,

nevezett két dolgozó súlyos büntetést kapott, — állásukból elbocsátották őket. De mi történt Bárány szaktárs-sal?

Az utóbbi időben emelkedett azoknak a postás dolgozóknak száma, akik jogtalan bérfelvétellel sértették meg a szocialista munkafegyelmet. Így a szobi postahivatal létszámához tartozó Szentkirályi István postasegéd tiszt munkalapjához a munkában eltöltött időt nem a valóságnak megfelelően írta be, — továbbá olyan egysegeket írt be munkalapjába, amelyeket nem ő végzett el, s így jogtalan anyagi előnyökhöz jutott. Csálárd módon a sztahanovista oklevelét is megszerezte.

Szentkirályi István szaktárs súlyosan vétett a munka- és bérfegyelm ellen.

A szocialista munkafegyelmért vívott harc frontján legelső feladatunk a nevelőmunka megújítása,

— hiszen „ez a legfontosabb, ha nem az egyetlen eszköz, amellyel véglegesen leküzdhetjük a kapitalizmust és ki-küszöbölhetjük a termelési eszközök magántulajdonából eredő szokásokat.”

A munkafegyelm megszilárdításának másik hathatós fegyvere a párt- és állami határozatok szigorú betartása, kemény, — a hibákat, a lazaságokat, fegyelmelenségeket nem tűrő egysezményi vezetés megvalósítása.

A munkafegyelm területén a hibák kijavítására a legfontosabb fegyelmelési eszközök azok a szemlék, amelyek kialakítását jelölte meg Rákosi elvtárs, amely elítéli, megbélyegzi a fegyelmelést, igazolatlan kimaradás, sejtjgyártás, szegény és gyáláz. Ennek az új szemlének a kialakítása egyik igen fontos és soronkövetkező feladata az újonnan megválasztott szakszervezeti vezetőségeknek.

Hegedűs István.

Jó eredmények

a ceglédi körzeti hivatal területén

A ceglédi körzeti hivatal életében komoly jelentőségű nap volt február 3-ai. Jó munkájuk eredményeként a körzethez tartozó két hivatal vándorzászlót nyert, melynek ünnepélyes átadása volt ezen a napon.

Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a Postás Dolgozó múlt év májusában foglalkozott a monori postahivatal rossz versenyszervező munkájával. A Szabad Nép múlt év július 24-én megállapította, hogy országos viszonylatban az utolsó helyen van a hivatal.

A monori dolgozók a kritikát magukévá tették,

megbeszéltek hiányosságaikat és hozzáfogtak a hibák kiküszöböléséhez. Az eredmény nem is maradt el. A múlt évi negyedik negyedévi eredményei alapján a budapesti igazgatóság területén a IV—V. osztályú hivatalok közül az első helyet, országos viszonylatban a negyedik helyet érték el.

Ez az eredmény megmutatja, hogy az elmaradt hivatalok is, ha akarják, lemaradásukat behozhatják, sőt az élre törhetnek.

A monori postahivatal jó munkájával Székesszékérvár 2-től hódította el a versenyszélszót, a szakszervezet pedig a hivatal öt legjobb dolgozóját könyvjutalomban részesítette.

Szolgáljon példának a IV. és V. osztályú hivataloknál Monor és indúljon meg a nemes vetélkedés az

igazgatóság vándorzászlójáért, a szakszervezet jutalomkönyveit, hogy ezen keresztül a budapesti igazgatóság területén a munka jobb és eredményesebbé váljon, ami egyben népi demokráciánk és a békétábor erősödését is jelenti.

A kishivatalok közül

legjobb Ceglédbercel.

A kishivatalok közül (I—III.) Ceglédbercel postahivatal nyerte el az igazgatóság vándorzászlóját és a szakszervezet könyvjutalmát, mint az igazgatóság legjobb kishivatala. (Országos viszonylatban a 10. helyen végzett.)

Cegléd I. dolgozói a vezetékés rádió előfizettséggyűjtésben érték el ki-váló eredményt, országos viszonylatban a második helyezést érték el. A szakszervezet részéről munkájuk elismeréseként könyvjutalomban részesültek, valamint Füle Sándor szaktárs, a decemberi csúcsforgalom ideje alatti jó munkájáért 200 Ft jutalomban részesült.

Ezek az eredmények, melyek a ceglédi körzeti hivatal területén az utolsó negyedéven jelentkezték, mutatják a körzeti javuló munkáját, mutatják, ahol javul a mozgalmi munka ott a szakvonal eredmények is növekednek. Előre pártunk vezetésével, további eredmények elérésére.

Szabó Pál

Törődjünk sokkal többet a dolgozók munkabiztonsági és egészségvédelmi kérdéseivel

A minisztertanács a Magyar Dolgozók Pártjának a dolgozók testi épségének és egészségének biztosítására hivatott munkavédelmi törvények, övrendszabályok és intézkedések betartásának ellenőrzését magukra, a dolgozókra bízta. Az ellenőrzést a dolgozók a szakszervezet irányításával végzik.

A munkavédelem területén igen súlyos örökséget vettünk át. A felszabadulás óta már ezen a téren is értünk el eredményeket. Védőberende-

zésekkel láttuk el gépeink nagy többségét, új mosdók, zuhanyozók, munkakasszálok épültek. A postán a dolgozók ellenőrzése a rendelekek betartása felett, a dolgozók nevelése, a biztonságos munkamódszerek betartása csak kis részben valósult meg. A dolgozók ellenőrzésének hiánya miatt egyes üzemekben, hivatalainkban nem törődnek megfelelően a dolgozók testi épségével, munkakörülményeivel.

A SZOT elnökségének határozata értelmében

a Postás Szakszervezetben is megalakult a munkavédelmi osztály

Ezzel egyidejűleg a most folyó szakszervezeti választásokon megválasztják bizalmi csoportonként a társadalmi-munkavédelmi megbízottakat, valamint a műhelyi (osztályi) bizottságokkal és szakszervezeti bizottságokkal együtt a műhely, illetve az üzem társadalmi-munkavédelmi megbízottját (eddig úgynevezett munkavédelmi felelőst).

Általán, hogy az üzem munkavédelmi felelőseinek neve, az üzem társadalmi-munkavédelmi felügyelőjévé változott, nemcsak az elnevezés változott meg, hanem jogaik is lényegesen kibővültek.

A szakszervezet igazolvánnyal fogja ellátni őket, ennek alapján nagyobb hatáskörrel rendelkeznek, mint általában az egyéb szakszervezeti funkcionáriusok. A vállalatvezető, üzemvezetők, osztályvezetők felé ennek alapján utasításokat is adhatnak.

Rákosi elvtárs január 12-én, a gazdasági vezetők országos aktíváékeztetén különösen a hűdúta az új munkásokkal, nőkkel, ifjakkal és átképzősökkel való foglalkozás fontosságát, a balesetelhárítást, a munkavédelmi és biztonsági rendelkezések betartását.

A vállalatvezető felelőssége

Egyes vállalatvezetők, hivatalvezetők még mindig nem értették meg, hogy milyen szoros összefüggés van a munkavédelem és a termelés között, hogy a balesetek és megbetegedések eleni harc elősegíti a tervek teljesítését, túlteljesítését. Pl. a Javitóműhely pávautcai asztalosműhelyének porészívő berendezésének kérdése már évek óta húzódnak. Felelősség terhelte ezért úgy a vállalat vezetőjét, mint a postaügyi minisztériumot.

A Hálózatépítő üzemi vállalatok állandóan munkáshiányról panaszkod-

nak, ugyanakkor nem fordítanak elég gondot a munkások jó elhelyezésére, egészséges, tiszta, meleg munkakörülményekre.

A kalocsai munkásszálláson pl. 14 férőhely közül csak 4 volt ellátva pokróccal és lepedővel, a többiben csak szalma volt.

Ezek a vállalatvezetők nem ismerik még fel, hogy a munkafegyelem és a munkavédelem, a munkaerő vándorlása és a dolgozók megfelelő elhelyezése közt szoros az összefüggés.

A most megválasztott munkavédelmi bizottságoknak, munkavédelmi felügyelőknek lesz a feladata, hogy a postán belül is felvegyék a harcot a balesetek, a foglalkozási megbetegedések csökkentéséért. A szakszervezeti bizottság vezetésével a munkavédelmi felügyelők ellenőrzik, hogy a vállalatok, hivatalok vezetői eleget tesznek-e a munkavédelem terén minden kötelezettségeiknek. Biztosítsák a dolgozók munkájához a kellő biztonságot, a kedvező egészségügyi feltételeket, a szabadságolási ütemterv betartását, a munkatörvényben előírtakat. Az üzemi társadalmi munkavédelmi felügyelők feladata, hogy a nevelő, felvilágosító, tudatosító munkát a dolgozók között elvégezzék. Csak akkor lesz eredményes a harcunk a balesetek, az üzemi megbetegedések ellen, ha a dolgozók is betartják a kötelező övrendszabályokat, ha saját maguk is vigyáznak testi épségükre.

Példaként a Szovjetunió élenjáró munkavédelmi eredményei állnak előttünk. Pártunk és bölcs vezetőnk, Rákosi elvtárs útmutatásai alapján állandóan fokoznunk kell a harcot, a munkabiztonságot, az egészségvédelmi feltételek szakadályain javításáért.

Schmidt Pál
munkavédelmi felügyelő

Várpalota-Inota

nehéziparunk fejlődését minden erővel segíteni tudja.

A politikai képzés fokozásának szükségességét mi sem mutatja jobban, mint például az, hogy Inota 1-ben a szaktársaink azt mondják „nem érnek rá” újságot olvasni, politikailag képezni magukat; a munkaversenyben sem vesznek részt. Mint mondják, „azt hiszik, hogy Nádasdánnyal vannak párosversenyben”, de az eredményről mit sem tudnak.

Annál inkább ráérnek azonban vitatkozni, pl. azon, hogy ki adja-vegye az Erőműhöz szóló táviratokat. Feladatuk, hogy az Erőmű postájának a közvetlen fehérvári vonalat, mikor kéri gyorsan kapcsolják, akkor nem kell „közvetíteni” a táviratokat.

Kovács József szaktárs, mint ahogy eddig sem kímélte fáradságát a hivatal megalakulása óta, lakáshiánya miatt, hivatali asztalán aludt. A táviratokat is azonnal továbbítja, mert ő tudja, hogy mit jelent a November 7 Erőmű.

A területi bizottság segítsége szükséges a péti postás dolgozóknak is: a szép hivatal, kényelmes munkahelyek ellenére sem tartanak szakmai képzést. Nem vesznek részt a munkaversenyben, párosversenyünk nincs. Megfelelő versenyünk lehetne a November 7 Erőmű postáján, amely nagyjából azonos feltételekkel rendelkezik. Súlyos hiányosság az is, hogy politikai oktatásban sem vesznek részt.

Várpalota

A második világháború pusztulást és romokat hagyott a bányászaluban. Postahivatalát is felgyújtották a menekülő fasiszták 1945 március 20-án. Gerő elvtárs kongresszusi beszámolójában mondotta: „Várpalota kap a többi között 1450 új lakást, egy új szülőotthont, napköziotthont és bölcsődét, új mentőállomást, új iskolát, új kultúrházat.” Es ma, a romfalu Várpalota az emeletes házak városa, ipari város lett, magába foglalta Inotát, a November 7 Erőművet és Pétfürdőt az állandóan bővülő ipartelekkel együtt.

Várpalotán leégett a posta. A November 7 Erőműnél pedig kezdetben a hatalmas sártengerben nem volt telefon, rádió, többet késéssel érkezett a posta, újságot nem lehetett kapni. Es ma? 1950 szeptember 13-ától az Erőműnek külön postahivatala van: Inota 2., amelynek forgalma napról napra nő. Az inotai szaktársak úgy tudják, hogy az Erőműhöz kétszer egy megfelelőbb postaépület fog épülni, mert ma már, éppen a forgalom nagymértékű emelkedése következtében, nehézségekkel küzdenek.

Nincs közvetlen telefonösszeköttetésük

az Erőmű távbeszélő központjával és például, ha a szomszédba akarnak telefonálni, csak a két kilométerre lévő Inota 1-en keresztül tudják a kapcsolást lebonyolítani. Nincs közvetlen távbeszélő, és táviró összeköttetésük Székesfehérvárral, ugyanakkor a falu postájának Inota 1-nek két közvetlen vonala is van. Nincs közvetlen vonaluk a Székesfehérvár—Veszprém közötti mozgólámpával és így a levelezés sokszor késik. Nincs levélböríték, pedig naponta százával keresik a családjuktól távol élő dolgozók.

Ezzel szemben van (a beindítások kapták) 100 marhalevelű és 1000 forint értékű mezőgazdasági SZTK blyegyük, amelyeket sohasem fognak tudni eladni, mert a telepen sem szarvasmarhadólmány, sem mezőgazdasági munkás nincs.

Ugyanakkor a többezres munkáltszámba mindössze 610.— forint értékű postai értékkalkulmányt kaptak, köztük 100 darab postai levelezőlapot.

Nincs politikai kapcsolatuk az Erőművel

nem állanak párosversenyben. Van még tennivalója bőven Inota 2-vel kapcsolatban a szakszervezetnek és a szakszervezet szponori területi bizottságának is, hogy a November 7-e Erőmű postája úgy szakmailag, mint politikailag méltó legyen nagy békeművünk-höz.

A sonroni területi bizottságtól sem Várpalotán, sem az Erőműnél még nem járt senki. Pedig postásaink politikai és mozgalmi fejlettsége döntő módon hozzájárul a fenti cél eléréséhez.

Bensa elvtárs ugyan a sonroni postaigazgatóság vezetője, rendszeresen járja a hivatalokat, segíti őket. Legyen ez példa a többi igazgatóságok felé, hogy a nagy szocialista építkezéseink postai munkájának fejlesztését tekintik súlyponti feladatnak, hogy a posta

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete.

Felelős kiadó: SZABÓ LASZLO.

Felelős szerkesztő: BASTA REZSO.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Benczúr-ú. 27.

Megjelenik minden héten 10-én

Telefon: 428-777.

Nyomatott a Szikra Lapnyomda

kőrtorgóképein.

Budapest, VIII., József-körút 5.

Felelős nyomdavezető:

KULCSAR MIHÁLY

SPORTHÍREK

A SZOT 1952. évre kiírta a II. alapfokú tornász csapatbajnokságokat. A Postás SE tornászszakszervezete megértette, hogy a minőségi tornászoknak milyen nagy segítséget jelent az, hogy újabb tömegek kapcsolódjanak be a tornasportba. Felajánlották tehát segítségüket postai üzemek részére és a 38 csapat közül — akik résztvesznek az alapfokú tornász csb.-n, igen sokat kiváló és I. osztályú postás tornászok tanítanak.

A Postás SE dobutcai tornacsarnoka igen sokszor hangos az alapfokú csapatbajnokságra készülődők zajától. Szorgalmas munka folyik a tornateremben Krasznai Lajos edző irányításával. A tornászok csapatokra osztva végzik el a bemelegítő jellegű MHK szabadgyakorlatot s ha valahol hiba van, nem jó a tartás a minőségi tornászok kitagadják és megmutatják a helyes tartást.

Szorgalmas munka mellett azonban szeretnénk néhány hiányosságra is felhívni a figyelmet. Ilyennek tartjuk azt, hogy sok csapatunk edzője nem

jött le a tornacsarnokba és kérdezte meg az edzőt, vagy kért volna felvilágosítást az egyes mozdulatok végrehajtására vonatkozóan, pedig biztosak vagyunk abban, hogy így sokkal jobban és gyorsabban tudná csapatát előkészíteni a hamarosan lezajló sportkört és területi versenyekre.

A minőségi tornászok szívesen árulják el azokat az úgynevezett „műhelytitkokat”, amik megkönnyítik egy-egy tornász felkészítését, ha az nehezen megy.

Reméljük, hogy az idén is, mint a múlt évben a vidéki postás üzemek is kellően felkészülnek az országos postás döntőre és erősen megfogják szorítani a budapesti üzemek sportolói.

Az alapfokú csb. egyike azoknak az eszközöknek, amellyel dolgozóink azokat a tulajdonságokat sajátítják el, mint az erő, az ügyesség, gyorsaság, állóképesség. Ezek a tulajdonságok azok, amelyeket a szocializmus építése közben minden dolgozónak meg kell szereznie, hogy a feladatokat könnyebben oldjuk meg.

Vívás:

A vívósport, amelyet régen csak a kiváltságosak üzhettek, legjobb úton halad, hogy a munkásszervezetek meghívják és ezáltal tömegsporttá váljon. Erre legjobb példa a szegedi postás vívók 1951. évi szereplése.

A csongrád megyei TSB a megye területén 1951-ben 36 vívóversenyt rendezett. A 36 verseny közül hat a Szegedi Postás Sportkör megrendezésében került lebonyolításra. Az 1951. év kiértékelése alapján a legeredményesebb sportkörnek a Szegedi Postás Sportkör bizonyult 718 ponttal, megelőzve a Szombathelyi Lokomotív, Hódmezővásárhelyi Dózsa, Szegedi Dózsa, Szegedi Haladás és Szentesi Vörös Meteor sportköröket.

Az 1951. évi egyéni eredményei alapján legeredményesebb ifjúsági vívó Orlei, Szegedi Postás, 2. Gyuricza Sz. Lok. 3. Kassai, Sz. Lok. Lelegeredményesebb felnőtt vívó Magai, Szegedi Postás, 2. Monus, Sz. Lok.

Legeredményesebb ifjúsági vívónő Pusztai, Szegedi Postás, 2. Janzso, Sz. Lok. 3. Lakatos, Sz. Postás.

Legeredményesebb felnőtt vívónő Juhász, Szegedi Postás, 2. Skultéti, Sz. Postás, 3. Csáki, Sz. Lokomotív.

A szegedi postás vívók további szerepléséhez sok sikert kívánunk.

Követendő példa:

Hajdu-Bihar megyében az 1951-es évben 38 falusi sportkör alakult meg. Ezek a falusi sportkörök vannak hivatalba arra, hogy magukba tömörítsék a községek falusi sportolói, a falusi fiatalokat. Ezek a falusi sportkörök még csak most kezdtek meg működésüket és nincs a vezetőjüknek és a sportkádereknek a szervezési munkában tapasztalatuk, nyilvánvalóvá válik tehát az, hogy ezeknek a sportköröknek még támogatásra és irányításra van szükségük.

A Debreceni Postás Sport Kör elnöksége, valamint a sportkör tagjai helyesen ismerték fel azt, hogy a városi kiforrott és kellő gyakorlattal rendelkező sportköröknek azonnal elő kell segíteni a falusi sportörök fejlődését. De tanultak a Röder-mozgalomból is, hiszen tudják azt, hogy az újjászervezett sportmozgalmunknak két fontos és fő célja van: — a dolgozók minél szélesebb tömegeinek bevonása a sportba — és a minőség emelése. Ezt a célt nagyszerűen mozdítanak elő azzal, hogy a magyar sport területén megkezdődött a Röder-mozgalom.

Asztalitenisz-területi döntő:

A Budapesti Területi Elnökség folyó hó 2-án és 3-án az Útca 6. szám alatti asztalitenisz-teremben tartotta meg a SZOT által kiírt asztalitenisz-bajnokság területi döntőit.

A területi döntőt megelőző sportkört versenyben közel 500 dolgozó kapcsolódott be a versenyekbe.

A férfi egyéni számban sportkörünk részéről 64 nevezés, a női egyéni 30 nevezés, a férfi párosba 32 nevezés, a női párosba 16 nevezés és a vegyespárosba ugyancsak 16 nevezés érkezett be.

A sportszerű és fegyelmezett keretek között lezajlott döntőkön sok szép és izgalmas mérkőzésnek volt szemtanúi sportkörünk szurkolói.

Eredmények a következők: Férfi egyéni: 1. Pidl, 2. Almási, 3. Lovászi, 4. Som.

Női egyéni: 1. Daridai, 2. Veszely, 3. Inárcsi, 4. Nagyné.

Férfi páros: 1. Pidl—Bojta, 2. Bátorfi—Peiffer, 3. Almási—Várkonyi, 4. Szabó—Laykó.

Női páros: 1. Daridai—Bujdosó, 2. Veszely—Papp, 3. Fenyvesi—Nemes.

Vegyespáros: 1. Daridai—Pidl, 2. Csaba—Várkonyi II., 3. Laykóné—Szabó, 4. Veszely—Scheffer.

LEGFŐBB ÉRTÉK AZ EMBER

Hogyan értelmezik ezt a postán egyes vezetők. A jászberényi postahivatalnál a posta telefonközpontjában kicserélték a vaskályhát cserépkályhára, amelyet a folyósóról lehet kezelni. Erre azért volt szükség, mert a munkahelyen kelet vaskályha kezelésénél por terjed el a teremben, amely árt a műszaki berendezésnek. Ez eddig nagyon is helyes, mert a dolgozók egészségének megvédése mellett, a közvagyon, illetve a műszaki berendezés védelme is kötelességünk. Igen ám, de mióta elkészítették és a hivatal vezetője át is vette a cserépkályhát, állandóan nem a folyósón, hanem a kezelőteremben olyan székén van, hogy a dolgozók közül nem egy már meg is betegedett. A hibát a követő a kályhaépítők egyrészt, másrészt a jászberényi postahivatal vezetője, aki a rossz munkát átvette. A legnagyobb hiba az, hogy a kályhát a mai napig sem csinaltatták meg, hogy a munkahely levegője széndámmal, egészséges legyen. Javaslatunk az, hogy a dolgozók egészsége érdekében legelsőként intézkedjenek az illetékes postaszerveknek.

Huzal Matyi rosszalólag veszi tudomásul, hogy a gyulai postahivatalban a postafiókokat állandóan összecseréltetik és ami például a gyulai állami gazdaságnak van címe, azt belerakják a posteleki konzervgyár postafiókjába. Emiatt a küldemények két-háromnapos, de sokszor egy hetes késéssel érkeznek a levél címzettjéhez.

Javasoljuk, hogy a gyulai postahivatal dolgozói nagyobb figyelmet fordítsanak az A-B-mozgalomra és fordítsanak több figyelmet a munkafegyelem megszilárdítására.

Vajjon miért nem kézbesít a berzencei postahivatal kézbesítője a falu végétől alig 20 méterre eső termelőszövetkezeti csoport tanyáján? Pedig döntő fontosságú, hogy ma már minden dolgozóhoz eljusson pártunk szava a Szabad Nép, hiszen napi munkánkat nem tudjuk helyesen elvégezni ennek olvasása nélkül.

Erre kér választ a Huzal Matyi.

A minap Huzal Matyi a Lipót Távbeszélő hivatal épülete előtt séált el. Csodálkozva tapasztalta, hogy déli 12 órakor a földszinten a Lehel-téri oda-on az asztali lámpák égtek, noha odakint ragyogó napsütés volt. Az ott szolgáló teljesítő szaktársak ügylátszik nem nagy figyelmet fordítanak a takarékosságra. Pedig minden megtakarított fillér népgazdaságunkat és a békétábor erősíti.

Tekintettel arra, hogy leesett az első hó, Huzal Matyiba felébredt a vágy, hogy a téli sportok egyik legszebbikét, a sielést üzze. Nosza, gondolta magában Mátraházán van nekünk egy szép üdülőnk, melynek környéke ideális az ilyen célokra. A gondolatot tett követte. Mátraházán azonban csodálatos tapasztalta, hogy a postás üdülő gondnoknője most nem hajlandó vele beszélni, mert mint mondotta: „most szabadságon van és nem tud a postásokkal beszélgetni.”

Huzal Matyi azóta folyton azon gondolkodik, vajjon hol van az ő most a szabadságát ott tölti Mátraházán és mégis beszélget a többi szaktársaival?